

RAFAŁ KŁOCZKO (1987) – kompozytor, dyrygent, teoretyk muzyki, organizator wydarzeń kulturalnych absolwent Akademii Muzycznej im. S. Moniuszki w Gdańsku, obecnie słuchacz studiów doktoranckich w Akademii Muzycznej w Krakowie. Członek „Koła Młodych” przy Związku Kompozytorów Polskich, kompozytor i dyrygent współpracujący z Pomorskim Towarzystwem Muzycznym. Zdobywca szeregu nagród na konkursach kompozytorskich, w tym m.in.: I miejsca w Ogólnopolskim Konkursie Kompozytorskim im. Adama Didura w Sanoku za *Cztery wizje śmierci* (2009) i wyróżnienia za pieśń-*fantazję Kamyk* (wyróżnienie), wyróżnienia w konkursie UFM w Warszawie (2004) za *Etiudę koncertową*, II i III miejsca w konkursie Akademii Muzycznej w Bydgoszczy za *Mały koncert* i *Pantomimę* (2007) Otrzymał Stypendium Ministra dla

najlepszych doktorantów oraz szereg stypendiów artystycznych (m.in. Marszałka Województwa Pomorskiego, Kujawsko-Pomorskiego czy Miasta Torunia). Za całokształt osiągnięć artystycznych otrzymał tytuł Najlepszego Studenta Trójmiasta (2011), a rok później dla Najlepszego Studenta RP w kategorii „Sztuka” (Studencki Nobel 2012).

Sztuki kompozycji uczył się pod okiem Magdaleny Cynk-Mikołajewskiej i Eugeniusza Głowskiego. Jego utwory wykonywane były w wielu miastach Polski (Kraków, Warszawa, Gdańsk, Toruń, Wrocław, Poznań, Sopot, Bydgoszcz i in.). Regularnie prezentuje swoje kompozycje na koncertach Międzynarodowego Festiwalu PROBALTICA, *Pięciolinia dla Papieża*, *Szkolna Partytura* czy koncertach akademickich w ramach ogólnopolskich sesji naukowych.

W jego twórczości, obok większych form wokalnie-instrumentalnych (msza, kantata) i miniatur instrumentalnych, największą rolę odgrywa pieśń. Głębokie zanurzenie tego gatunku w szeroko rozumianej stylistyce romantyzmu znacząco odzwierciedla się w inspiracjach stylistycznych. W pieśniach widoczne jest oddziaływanie wzorów z jednej strony L. van Beethovena, R. Schumanna i F. Schuberta, z drugiej zaś – S. Moniuszki. Szczególne znaczenie ma dla kompozytora dobór tekstów (pisze głównie do utworów polskich poetów, m.in. A. Mickiewicza, J. Tuwima, A. Asnyka, K. Tetmajera, L. Staffa, M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej). Nie bez znaczenia dla stylistycznego profilu jego twórczości pozostaje także zainteresowanie symfonią klasycystyczną i romantyczną. W całej swej twórczości orientuje się w stronę muzyki tonalnej i eufonicznej. Wynika to z jego przeświadczenia, iż tradycyjna tonalność nie wyczerpała dotąd swego wyrazowego potencjału, a poszukiwanie w niej nowych perspektyw stanowi dla kompozytora godne wyzwanie.

Jest autorem utworów stworzonych na zamówienie z okazji jubileuszu 85- i 90-lecia Zespołu Szkół Muzycznych w Toruniu, 440-lecia I Ogólnokształcącego Liceum im. M. Kopernika w Toruniu. Jest współautorem kompozycji *Requiem za Biesłan* stworzonej przez kompozytorów związanych ze środowiskiem Toruńskim. Rafał Kłoczko stworzył przeszło 80 pieśni na głos z fortepianem, z których większość została wykonana podczas koncertów w całej Polsce, gdzie zawsze spotykają się z ogromnym zainteresowaniem (wiele środowisk akademickich traktuje je również jako materiał dydaktyczny muzyki XXI wieku). Jego piosenki dla dzieci wykonywane są przez najmłodszych na wielu festiwalach w Polsce.

Zamiłowanie do muzyki scenicznej zaowocowało skomponowaniem przez niego muzyki do takich spektakli jak *Balladyna* i *Maszyneria Mitu* w reż. Tomasza Podsiadłego (Scena 138 w Gdyni) czy *Brzydkie Kaczątko* w reż. Romualda Wiczy-Pokojskiego (Teatr Miniatura w Gdańsku).

Pasję do kompozycji łączy z działalnością dyrygencką. Szczególnym zainteresowaniem darzy gatunek opery. Dzięki jego inicjatywie po raz pierwszy w Polsce zaprezentowana operę symfoniczną *Francesca da Rimini* S. Rachmaninowa (Centrum św. Jana w Gdańsku, 2014) czy wznowione po 119 latach nieobecności na polskich scenach *Le Villi* G. Pucciniego (Opera Bałtycka, 2012). Poprowadził również takie dzieła jak wszystkie części *Tryptyku* G. Pucciniego, *Orfeo ed Euridice* Ch.W. Glucka, *Verbum Nobile* S. Moniuszki czy *Aleko* S. Rachmaninowa. Regularnie koncertując z zespołami w całej Polsce promuje polską muzykę współczesną. Wykonywał (i wielokrotnie prawykonywał) dzieła takich kompozytorów jak M. Cynk, E. Fabiańska, J. Rochecki, M. Ryczek, B. Matuszczak.

NAJWAŻNIEJSZE KOMPOZYCJE:

Muzyka wokalna i wokлно-instrumentalna:

80 pieśni na głos z fortepianem do słów J. Tuwima, A. Asnyka, K. Przerwy-Tetmajera, L. Staffa (m.in.)

Cykl pieśni *Erotyki* do słów M. Rafalskiej na sopran i fortepian (2012-2013)

Cztery wizje śmierci do słów D. Wichowskiej na alt i kwartet smyczkowy (2009)

Cykl pieśni *Opium* do słów A. Stefańskiej na sopran, altówkę i fortepian (2005)

Cykl pieśni *Wspomnienie księżycowego Pierrota* do słów M. Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej (2012)

Missa brevis in re minore (2005-2006)

Missa brevis in re maggiore (2006)

Kantata *A l'ombre des preludes* a sopran, tenor, chór i orkiestrę (2006)

Kantata *Te diligere* na czterech solistów, chór i orkiestrę (2007)

Kantata *Gioia di ricordi* na tenor i orkiestrę (2010)

Muzyka instrumentalna:

Concerto giocoso na fagot i orkiestrę (2010)

Pantomima na klarnet i orkiestrę (2004)

Mały koncert na flet i orkiestrę (2005)

Etiuda koncertowa na fagot i orkiestrę (2003)

Sonata na fagot i fortepian (2007)

8 miniatur na fagot (lub wiolonczelę) i fortepian (2007)

Margonin – 8 miniatur fortepianowych (2004)

Cykl *I pagliacci* na dwa fortepiany (2010)

Planety na zespół kameralny (2009)

Muzyka sceniczna:

Balladyna wg J. Słowackiego w reż. Tomasza Podsiadłego (Scena 138 w Gdyni, 2012)

Maszyneria Mitu w reż. Podsiadłego (Scena 138 w Gdyni, 2013)

Brzydkie kaczątko w reż. R. Wiczy-Pokojskiego (Teatr Miniatura w Gdańsku, 2013)